

*„Üdv, ó Teneked, ó üdvözlégység Istene.
Mert az utam Angyala voltál, mert felkeltettél,
ó annyiszor, nem kétszer szóltál, nem hetvenszer hétszer, hanem
minden reggel és minden percben.
Üdv Teneked, ó hűség Angyala!
Te vezettél és Te tanítottál, Te adtad önmagad, ó Szeretet
Kenyeret,
és Te üdítetted fel tikkadt lelkemet, ó Szeretet! Önmagadban
vezettél engemet és önmagadhoz.
Örökké énekelni fogod az üdvösség himnuszát ott a Trónnál, és
nem kell szégyenkezned.
Méltó leszel, és fiának nevez tégedet,
és Jóbarátnak hív és testvérként ölel át a te Istened,
az üdvösség Krisztusa.”*

Évközi 19. vasárnap

1Kir 19,4-8

Ef 4,30-5,2

Jn 6,41-51

Illés hosszú úton van. Hosszú Illés zarándokútja.

Túl hosszú talán? Úgy tűnik igen.

Még csak egy napnyi telt el belőle, és a próféta már a halálát kívánja.

Még negyven nap és negyven éjjel volna hátra, de egy tapodtat sem akar tovább menni.

Lefekszik a borókafenyő alá, hogy meghaljon - ezt kéri Istentől.

Én sem vagyok külön, mint atyáim, vedd el életemet tőlem.

Hosszú az út, - Illés útja Istenhez vezet, Isten hegyére. Ezen az úton járunk mindannyian.

És ez az út mindannyiunknak hosszú, túl hosszú, sőt lehetetlen.

Embernek valóban lehetetlen, hogy fölmenjen az Isten hegyére, hogy méltó legyen megállni az Ő szent helyén. Embernek lehetetlen üdvözülnie. Vajon ki mondhatja magáról: Nevezd fiadnak engemet, és vezess be a lakomára, hiszen dicsekedhetek, hiszen méltó vagyok hozzád.

Igen, lehetetlen embernek Istenhez elérnie, pedig Istenhez megyünk.

Erre születünk, erre teremtettünk.

Túl hosszú az út. Lehetetlen, és mégis lehetséges.

Mert lehetetlen az embernek, de Isten üdvözíthet minket, és Isten odaállt mellénk, Isten velünk van.

Az úton van velünk. Isten itt van, most van mellettünk. Ő a mi utunk Angyala.

És ahogy Illés nem maradt magára a pusztában,

hanem fölébresztette őt az angyal, kenyeret és vizet adott neki, és sürgette: Kelj föl, egyél és igyál.

S amikor újra elaludt, újra fölébresztette, úgy bennünket a mi utunk Angyala, Jézus minden nap kelteget, minden reggel és minden percben.

Ő szüntelen ott áll a szívünk ajtajánál, és megállás nélkül zörget a Kegyelem:

Kelj fel! - mondja, és nemcsak biztat, hanem kenyeret ad, kenyeret és vizet, elhalmoz kegyelmeivel, Önmagát adja neked. Én vagyok a te Kenyered, és én vagyok az Életed.

Az életed Útja vagyok én, én vagyok az az Út, amely Út, egyedül ez az Istenhez elvezet,

én vagyok az az Élet, az az egyetlen Élet, amely nem lát romlást sohasem.

Az Örök Élet vagyok én, és ha engem élsz,

ha éled azt, aki én vagyok, a Szeretetet, akkor eljutsz hozzám, a Szeretethez.

Hiszen önmagamhoz hívtalak, önmagamnak teremtettelek,

és magamra esküdtem meg, hogy megváltalak, én magam vagyok, aki megkerestelek, én magam vagyok, aki becéztelek, aki tápláltalak téged, aki tanítalak.

Ott vagyok a szívedben, és a Mestered vagyok én, s én vagyok a következő lépés, amit megteszel.

Én vagyok a Pásztor, én vezetlek. És én vagyok az Étel.
És ha Jézusban élsz, akkor nem keseredel el, ahogyan Illés:
bárcsak meghalnék, már egy tapodtat sem mehetek tovább,
hanem mész, úgy mint Illés, mész negyven napokon és negyven éjeken,
és negyven éveken, és életeken át, mész és nem állsz meg és állhatatos vagy végig, a
beteljesedésig.
És ott vár az Úr, vár a te Koronád. Jézus az, aki kísért, a te utad Angyala.
Mert Őbenne lehetséges menned is, és megérkezned.
Őbenne lehetséges fölmenned az Ő szent hegyére, Hozzá, a te üdvösséged Istenéhez.
Őbenne, igen, Őbenne lehetséges üdvözülnöd, sőt egészen biztos. Csak benne élj!
Ezért tanít az apostol is erre: Éljetek abban, aki a Szeretet! Éljetek Krisztusban!
Ez legyen az életek, mert ez az élet örök élet.
És mit tesztek? Mik a ti lépéseitek, a kicsinyek?
A jóindulat, a könyörület, hogy megbocsátotok egymásnak, és a sok-sok kicsiny
jócselekedet.
Mind Jézus követése, mind Jézusban élt életek ezek.
És mi az, amitől távol tartjátok magatokat? Mi az, ami nem a szeretet?
Ne legyen közöttetek szóváltás, sem harag, sem indulat, sem egyéb semmi rossz.
Éljetek Jézusban!
És tudjátok, hogy Ő itt van, Ő az Angyal.
Halljátok meg minden reggel: Kelj fel! És vegyétek Őt, vegyétek a szívetekbe!
Ő a Kegyelem, Ő a Kenyér, Ő az Örök Élet, Ő a te Életed,
a te mostani, közvetlen megtett cselekedeted.
A következő lépés Ő, Ő a te mosolyod, a szelíd szavak, amit most mondasz el, Ő a
simogató kezéd.
Ő a Kegyelem. És minden, Ő a mindenben minden.
Csak benne legyetek, és megérkeztek, és ott fogtok állni méltón,
mert Ő lesz a te hímezett Tunikád, Ő a Szeretet, az Egyetlenegy, Ő lesz a te Ruhád.
És ott állsz a Trónnál és mindörökké énekeled az üdvözültek himnuszát:
Üdv, ó Teneked, ó üdvözlégy üdvösség Istene.
Mert az utam Angyala voltál, mert felkeltettél,
ó annyiszor, nem kétszer szóltál, nem hetvenszer hétszer, hanem minden reggel és
minden percben.
Üdv Teneked, ó hűség Angyala!
Te vezettél és Te tanítottál, Te adtad önmagad, ó Szeretet Kenyeret,
és Te üdítettél fel tikkadt lelkemet, ó Szeretet! Önmagadban vezettél engemet és
önmagadhoz.
Örökké énekelni fogod az üdvösség himnuszát ott a Trónnál, és nem kell
szégyenkezned.
Méltó leszel, és fiának nevez tégedet,
és Jóbarátnak hív és testvérként ölel át a te Istened, az üdvösség Krisztusa.
Ámen.